

De Wor wacht in Worsum op het ware woord

Overasselt, gemeente Heumen

(stellig) Slappe hap, dat is het tegenwoordig. De media staan vandaag de dag bol van gezever: een diarree van geluid dat nergens over gaat.

(vragend) Waar zijn de tijden dat het woord je trof als een bliksemflits? Waar is het woord gebleven dat er voor zorgde dat doodzieke grijsaards als bij toverslag van hun bed opsprongen als dartele veulens? Is het

magische woord dat nergens meer te vinden? In heel Europa moet het toch ergens zijn gebleven als een vonk onder het as?

(wetend) Je zult het machtige woord vergeefs zoeken in Worms, Woronezj, Worchester, Workum, Wordragen of Wormerveer. Zelfs zul je het niet vinden in Woord onder Wijchen, op de Woerd in Altforst of in Weurt onder Nijmegen.

Nee, je moet er voor zijn in het buurtschap Worsum bij Overasselt. Daar vind je de verblijfplaats van de Wor, het heiligdom van het woord.

Al vanaf het jaar 4000 voor Christus voerde de Wor, de uitverkoren woordvoerder, met een enkel wijs woord vanuit Worsum de volkeren door de maalstroom van bange tijden. Kelten, Eburonen en Bataven vonden kracht en houvast in Worsum, waar de woorddrager, gezeten op zijn mottenbult, gevoed werd door de magische krachten van de kosmos.

(verklarend) In Worsum plenzen de stralen van de kosmische energie als een warme douche over de Wor. Deze plek is uitverkoren. Worsum ligt op een hoog rivierduin, omarmd door twee oude Maasstromen. Hier vangt de Wor de woorden op, die geladen zijn met zinderende positieve kracht.

(afkeurend) Domme daadkracht verduisterde steeds meer de volkeren in Europa. Geen woorden maar daden, dat werd het motto. De Wor werd door botteriken bespot als een seniele dwaas. Er leek geen plaats meer voor hem. Kijk maar eens om je heen. Je ziet toch wat er tegenwoordig van de wereld geworden is.

(geruststellend) De Wor wacht. Hij heeft de tijd. Al eeuwenlang. Op het moment dat hem goed dunkt, zal hij een enkel woord spreken en de wereld zal zich massaal omkeren en de goede kant op gaan. Intussen oefent de Wor. Hij wikt en weegt. Hij proeft de woorden die hem in worden gefluisterd.

Hoe ik dat allemaal weet? Omdat ik hem zelf gezien heb in Worsum. Hij zat op een bankje achter zijn huis: een oude man met een pet. Hij keek uit over zijn moestuin en hij prevelde korte woorden voor zich uit.

Toen ik later in het café de mensen er over sprak, moesten ze hard lachen toen ik hem beschreef. "Dat is Hend", zeiden ze. "Die ouwe gek spoort niet. Hij praat voortdurend in zichzelf. Hij prevelt alleen maar korte woorden van niet meer dan drie lettergrepen. Wat ie zegt? Lip, zon, beef, zaai, hooi, lief. Dat soort onzin."

(stellig) Toen ik de Wor daar zag zitten, voelde ik het aan alles: het gaat niet lang meer duren voordat het juiste woord hem op de juiste tijd zal worden ingefluisterd. Dat woord zal zijn als een balsem voor de ziel. Doven zullen er weer door horen. Blinden zullen er weer door zien. Vuisten zullen zich ontspannen. Handen zullen weer strelen. Luister. Hier in Worsum staat het te gebeuren.

Dit verhaal wordt u aangeboden door Het Landschap Vertelt in opdracht van Cultuurpact rond Nijmegen

bron: Worsum was eens de "hoofdstad" van Overasselt door Antoon Theunissen

bewerking: Rien van den Heuvel